

λον εἶσω κ' ἡμεῶν. ἔκ' κατ' ῥῶσε δ' αὖ τὸ πλεῖστα τ' ἀλώσεως ἀπεπληροῦσθαι Δημοσθένει. ἔοικε δὲ ὡς ἐπὶ οἰκίας δεσποτικῆς ποιείσθαι τ' λόγον. εἴη δ' αὖ δεσποτικῆς ὁ δῆμος. οἰκία ἢ πόλις. οἰκέται δὲ δύο τῷ δήμῳ προλογίζεσσι, κακῶς πάροντες ὑπὸ Κλέωνος. ὁ δὲ χορὸς ἐκ τῆς ἰππεύων ὄρεων οἱ καὶ ἐξ ἡμίωσαν τ' Κλέωνα πάντε' ἄλλαντοισι, ἐπὶ δωροδοκία ἀλόντα. λέγουσι δὲ τῆς οἰκετῆς, τ' μὲν εἶ) Δημοσθένει, τ' δὲ Νικίαν. ἵνα ὀσὶ δημογῶροι οἱ δύο.

Ἄλλως, δ' ἔσ' ἔχων, Αἰσοφάνους τῷ γραμματικῷ.

Παρά γ' ἴνα Κλέωνα τὸν καλούμενον
 Παφλαγῶνα, καὶ ἐπ' βυρσοπώλιν, πικρότατα
 Κατεδίοντα πῶς τὰ κοινὰ χρέματα
 Κἄν ἄρα λογισμοῖς ἀφοροῦντ' ἔρρωμένως,
 Ἄλλαντοπώλιν, ἀθέως σκατοφάγον
 Πεισθέντα τ' ἐπιδέσθαι σὺν ἰππεύων ποι
 Τοῖς ἐν χορῷ παροῦσι τῆς ἰππεύων
 Ἀρχῆς. Κλέωνος τ' ἐν μέσῳ κατηγορεῖ.
 Ἐχέτο τοῦτ'. ἔξέπεσεν ὁ Κλέων παγκράτους
 Ὁ σκατοφάγος ἔτυχε περὶ δρίας καλῆς.

Ἐπιδήμη τὸ δράμα ἐπὶ Σφακτηρίου ἀρχόντες δημοσίᾳ εἰς Λύαμα δι' αὐτῆς Αἰσοφάνους. πρῶτος ἐνίκη. δεύτερος, Κρατῆν Σατύρις. τρίτος Αἰσοφάνους, Ολοφύρις. Ἰστέον ὅτι εἰς δ' μέρη διήρητο ὁ δῆμος τῆς Α. Λυαίων εἰς πεντακοσιομεδίμους, εἰς ἰππέας, εἰς ζυγίτας, καὶ εἰς θήλας.

OCCASIO FABVLÆ.

EX FRISCLINO.

AT H E N I E N S E S, ducibus Demosthene & Nicias, in insulam quandam Pylum, vel ut alij, urbem, alio nomine Sphaacteriam dictam, obsidebant, anno belli Peloponnesiaci septimo: ut refert Thucyd. lib. 4. In ea Lacedaemonij presidium habebant, ad quod noctu subintrantes, commeatum, & alia necessaria clam importabant. Cum autem obsidio in longum tempus extraheretur: & obsidentes foris plus difficultatis & inopia paterentur, quam obsessi: mittunt legatos Athenas: inter quos fuit & Nicias, alter Ducum: qui iuberet vel pacisci cum Lacedaemonijs (id quod Lacedaemonij ab Atheniensibus postularant: sed Cleone dissuadente non impetrarant) vel subsidium aliquod, aut cibaria mittere: alioquin obsidionem dissolutum iri. Hoc cum graue Atheniensibus videretur, & multi in Cleonem eam culpam transferrent: qui antea intercessisset, quod minus in istas conditiones cum Lacedaemonijs itum esset: ibi Cleo in concilio surgens, omnem hanc moram & culpam in duces retorquebat, iactitans se intra vigesimum diem, si dux sit: capturum fuisse Pylon. Paratus igitur se abdicare imperio Nicias, Cleoni cedit. Atque hic, quod Niciam simulare rem crederet, se initio promptum ostendebat, ad suscipiendum imperium. Sed ubi vidit rem serio agi, mox tergiversari cepit. Itaque instante simul Nicia, simul aliis Atheniensibus, compulsus imperium suscipit: atque ad exercitum profiscitur. Ceterum ut ferè fit, quod fortuna meliori indigniores utuntur: postquam iam in itinere esset Cleo, interim Demosthenes, cum exercitu, ad insulam appulit: & accensa forè ibi sylva, quae Atheniensibus fuerat aduersa, in spem expugnanda insula peruenit. Ut ergo illam inuaderet, omnia apparabat, & tumultuaria auxilia e proximis locis contraherat. Interea Cleon cum exercitu superuenit, & mox ambo coniunctis viribus inuadunt obsessos, atque in deditioem eos accipiunt. Quae res postea Cleoni tantam auctoritatem apud plebem creauit (quia promissa fides seruata erat, & ipse hanc victoriam, non casu aut fortuna, sed virtute & consilio, adeptus vulgò credebatur) ut penè vnus & solus Rempubl. deinceps teneret: omniaq; pro sua arbitrio raptim atque turbatè ageret. Solent enim homines, quos ex humili magna ad fastigia rerum euexit, quando voluit fortuna iocari, rebus secundioribus efferrì, & modum, qui in re qualibet opti-
 mum